

N:o 26.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 22 april 1896.

— — — — Andra Kammaren den 24 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående föreskrifter i syfte att vid slagt af hemdjur minsta möjliga lidande måtte tillfogas djuren.

(Första Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 2) utlåtande n:o 1.)

(Andra Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 3) utlåtande n:o 10.)

Till Konungen.

I en inom Riksdagen väckt motion har framhållits önskvärdheten deraf, att stadganden meddelades i syfte att vid slagt af hemdjur minsta möjliga lidande, medelst förutgående bedöfning eller på annat ändamålsenligt sätt, tillfogas djuren.

I många trakter af vårt land tillgår ännu slagt af hemdjur på det sätt, att djuret kullkastas genom rep, hvilka fästas ofvanom djurets klöfvar, hvarefter och sedan djuret lagts på rygg med fötterna bundna uppåt, dess hals utan vidare uppskäres och matstrupen utdrages samt ombindes, för att det blod, som kommer från halsådrorna, ej skall blifva förorenadt; och försiggår hela denna hemska operation utan all föregående bedöfning. Då nu i Sverige omkring 760,000 större djur och i allt minst 4 millioner husdjur årligen slagtas, inses lätt faran af att låta dessa grymheter ohindrade fortgå och vigten af att vidtaga verksamma åtgärder till deras undertryckande.

I flera länder, såsom Tyskland, Österrike och Schweitz, har man, i samma mån upplysningen och medkänslan för djuren vaknat, bemödat sig att genom lagstiftningen sätta en gräns för ett onödigt marterande af djuren vid deras nedslagtning. Hvad vårt land angår, ega vi till afvärjande af djurs misshandling endast ett mycket knapphändigt stadgande i 18 kap. 16 § af strafflagen. Naturligtvis beror tillämpningen af detta lagrum af domarens uppfattning om hvad med misshandling vid slagt förstås; och så länge särskilda stadganden härom saknas, skall en öfver hela vårt land gängse grym sedvana i detta fall hindra tillämpning af det nuvarande allmänna lagbudet. Vid sådant förhållande påkalla mensklighet och pligt mera fullständiga och ändamålsenliga bestämmelser i förevarande fall.

Riksdagen får fördenskull anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes dels låta utröna, om och till hvilken utsträckning stadganden må kunna meddelas i syfte att vid slagt af hemdjur minsta möjliga lidande medelst förutgående bedöfning eller på annat ändamålsenligt sätt tillfogas djuren, dels ock, derest utredningen dertill föranleder, låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till lagstiftning i ämnet.

Stockholm den 24 april 1896.

Med undersåtlig vördnad.